

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЙОГОСЛАВІЇ

Виходить кожди тиждень. — Предплата на рік 60 дин., на пол рока 30 дин. За Америку і други краї 2 долари річно.

Предплату в шифри письма до Редакції в Україні треба досилат на адресу: „Руски Новини“ Пашкоревиці (Югославія).

МИР.

Рідко кеди у історії роду людського бешедовало ще і писало ще тільки о миру як тераз. Мало кеди людські шерца того миру так жадали, як пошика. Шинки юлзле у тим споразумни, що мир то найважче добро, же ніяка жертва за отримане міра не може бути превелька і же ще мір між чуваць тоні под яку чену.

На кінець шестовій війни основали політичаре і дипломати у шпайцарським варошу Женеві так звані «Союз Народів» да вони буде чуваць міра і да препречи нову війну. І тераз шинки держави непрестано літають, що вони не шинкими силами старають, да що мір зачува. Во преша війна науцела шинків цінніць і центрованаць мір. Ми шинки, котри зме туто війну проєктили чи на фронти, чи дома знамс кельо міжкох і трапези війна зособу припоги. Нова війна буде бище страшніша пре нови війни пинаходи.

А інак не мож повесі, же мір нещика осигурани. Процівно, шинки події у шестовій політиці указують, же темелі, на котрих терашні мір стої, барз су слабі. Цали тут, а особено цала Європа сминається пелькому вужкому, котри за тераз не роби, але кожди час може вібовкнути з цього странни огнь. Європські держави боя ще війни, а інак ще на їх припіратяло. У першим торе большинське парство (Росія і Україна), котре ідзе за тим, да зійти християнську віру — зато го и відідо «царство ліхволя» — винатра як величезна бомба, котра кожди час може експлодирати і запалити Європу. У Далекій Азії, у Китаї уж други рок водзи ще кровава війна медні Китайом і Японську, а тога війна може ще барз легко розширити і на други краї. А індійські влади медні державами пелькі недовирі. А і медні грауданами пісдиних державах іст міра. Мощніші прицискають слабших не-

дало им ніякого права і так настава мережня, котра державом вельо чкодзи.

Пре яку причину не може маць швет міра, теч го так жада? — Причина лежи у тим, що поєднані людзе і держави одпадли од Бога і не сцу то признаць своїм папом і царом. Швет одпадніл **ОД Бога**, стращл віру у душі і у аруги живот і почал жиць цілком по законах не людского але животинського живота. А як медні животинами нет любови але милосердия, медні німа влада лем сила і можда за тісним уживаньем, так ест тераз і у людским живоце. Прето не може бути міра у швеце, кед го нет у людских імперіях. Крайнє твари св. Отець у елінам своїх посланію: «ніх не поможет воинії привидни мір, док не буде того міра, котри умири душі і зродзіл їх братську любови і добру віду».

А туто братську любові медні народами може зродзіти лем правдива любов гу Богу.

И прето заш і заш треба нагадани: нет міра і не буде го дотя, док інет не постане християнські, щиро християнські, як бул у давніх часох. Найперше міши щиро прияті християнська вира преродзіц і обновиц людски душі і шерца, аж все годно зашладаць медні народами братство, злагода і мір.

ШИРОМ ШВЕТА

Хови вибори у Німецькій. — У заяви з приходом до влади у Німеччині гітлеровці розпустили президента Гітлера із «Райхстага» і одредили нови вибори за 31. жовтня. Гітлеровці думаю, же на тих виборах достаню пельку вскінну і буду самостойно вілаць з німцьку державу. Пишу новини, же Гітлера дума заслековані а на його місто за президента держави ма приєднати син цара Вільгельма, бувши наслідник пристолу.

Х Нова влада у Румунії. — Нову румунську владу зложел предник Народній Землемісії Странки Вайдза-Боецод. За тераз відішли до тей влади лем члені тієї страни. Вайдза Боецод є министр председник і министр нукацій ділох.

Х Сціл вабиц Мусолінія. — У Риме відпала поліція перед хижу, дас бікв італійські диктатор Мусоліні одного чоловіка, при котрому нашли три револьвери. Виявло ще, же то познати італійські анархист (котри не призначав нікій класи) С. Батрделото, котри пред двадцят роках бул вигнани з Італії. Вон пред поліцію виявил, же сціл заштреляц Мусолінія. Во треба знати, же анархисти не борю проци кіждай влади і чим хотіть влада лягти, — там ю вони баржай мережа і робя атакати на політичарох, котри робя чир і шир у швеце. Теч як то чудно, але ето єст к таих зядзох як швеце.

Х У Греческій авш кризи влади. — Нова влада на чолі зос Панастасіюсом не тиркала які три дій. Проці вій артилерії предник греческих політичарох Венизелос і вона татої заслакована. Тот Венизелос уж баря стари чоловік і вони бли недавно виїхали, же захаби політику, але тераз ще інак позрачел і узложел нову владу. Іс дужо буде вока тірвац чеяко повесць, бо державни каси у Греческій уж давно празни, а владац без пеке пізних барз чеяко і шкото то не сце. — Іншак ситуація у Греческій бара запытена, бо єст там даскельо генерали, як Пангаліс, Платонірас, Конділіс, котри ще боря за владу, а кажди ма за собу своїх присташох медні офиціари у війску.

Х У большевицькій Москви була велика вівна парада. — Більшевики позагрази своєю вівні силу. Пред главним більшевицьким командантом войска Вороніловом премідініраво 70.000 воїнів, женскіх і мушкіх. У віздуху у истим часу летіло множство авропланів. При тим треба присоміуць, же більшевики кас робили у Росії і Україні революцію, обещовали людям, же у їх державі не буде зійкого войска зікто не буде чутниць служоць за катону, буде лем малє число поліцайох, да права шир. А ниніка рупя цілком ішак. Не чудо, бо цяла робота більшевиція утмелена на неправди і спрэвізію худобиных зядзох.

Х Політика новей французькій влади. — Во второк прочитал председник новей французькій влади Еріо деіспарацию (зіппу) о тим, яку політику будзе його влада подавц. В тей

Руски Крестур.

Велька бітва. — В підвалю 29. мая разо з б до 7 годин пада у нас дніжак в лідом. Лід побил: Медни, Сейни та Косцелські. Каменець стал по польох иде и походню. Жита ще були мутні понаймені преориц.

У тій олії превозивал Крепіцьки Янко лаги на бебель. Буя го руцяла а почом и кокуми до води. На щесі падіші та маль и други людзі, та го від времена вийшли потлученою а под хаче ясі водя, а віратовали и коні.

Шид.

Для 3. т. м. коло позідній години по-ходню почал у нас и у побільших валалох падац вельки каменець, які и старі людзе лізви чи заметаю. Каменець притол все моцним вітром. Величини бул як добре орехи, а дас-побен и як курово вайпа. Падал коло пейць минути, але таки густі, же у часу була жім прекрита все пім и впадан ще наколо било-ло як да шіх нападал. Вельм людам порозбивали на хижкох черепи, тараби поволані, а облаки звірюх порозбивали.

Війна цілком унічоженія, так же осталі лем голя чокоті. Жита исто барв пострадали и вельке в питані чи буде дако з іх, чи ніч. Діодзе ще спремаю да их преорицю и да пошлю дако друге, да іще мож пошаш.

У Бачинцох охреж ляду впадал и сильні вітор — оркан — же древа с коренем засігал и кочи на польох превразал. Велі людзе людзе чеїкко поранети и други дась и ще и приціли гу себе. До тераз зме ще не чули же були и смертні стучай.

Шидль.

богослужінню Нового Завіту, у Службі Божій, при самим преступцестві.

Святи Отця уча: Прави священік по чи-ну Мелхиседекову и перши невидими служи-тель евхаристійній жертви сам Ісус Христос. Вон по своїх словах: „Сіс єсть Тіло Мой...“ и ... „Сія єсть кровъ Мол...“, які вигваря на уста видлівого священіка, пре-творює св. даря на своїх пресвяте Тіло и на свою пречисту Кров. Але у тим самим часу содійствує при тій Тайній и Святі Дух, и Вон все присутніску и силу туту жерту по-живись и диконьчев.

Прето ще священік у окремині моли-тви обраца на Інія Отца и Його модій, да Вон пошле свого духа на нас и на тити жертвовані Церкви.

Саме дакіс слово Боже (Син Божи) живе и ділотворне. Син Божи по свій скли-шицко производив. По Божим дійствівам роби претворює жертви хліб и вино із своєю Тілом и Кровю по приходу Святого Духа на по-швіщене и прошвіщене тих, котри Го звіру и любовию примаю.

* * *

Св. дери пошвіщени, жертва приготоана. Агнес Божі заклані и за трихи швета жер-твовані. Вон тераз почива на святим присто-ду як тамтє Тіло Владика, котре за Понція Пілатом працієно бичоване и піскане и за-плюване, и котре було прибите на хріж.

Загреб.

Якщо каждого року та и того у нашим греко-католікі семінарі у Загребу служив ще у мешацу маю кожди днень Молебен до Преч. Ді-ви Марії, кожди раз була и казань. Наказовані: преч. Шимрак, преч. Петранович, о. Сабов; преч. Калай, о. ректор Вишошевич и о. Сегеди.

В південь (5. VI.) півдні Службу Божу служив о. Сабов (профект), а пітомці шин-ваче, понеже то була за іх остатня шин-вача Служба Божа того школського року, усиловвали ще, да ю як лікарство одшилюю; и наїсце под водіством диригента Мирона Гир-ловатого (VII. класи) шумка одципували ініції пасії їхніх вісім наїднішими нанівами.

Истого дня вечар, пред одхом пітомці дому, преч. Шимрак завершав майови Молебен до Пресв. Богородиці и якщо у кождій своїй пропозиції, так и у тій останній осо-боко ставел на шердо пітомцом, да пресві-ніції не виду а тік драги, яку сминалі у се-манару, да ще добре спряяю и да впадан даю пріємід добре віхованих школярів.

Для 6. VI. школяре були остатні раз у школі: Найтіши їхній греко-католікі семінарій дораз ще пораходаєли кожди до своєго до-му (єдиного цієї вечар, а други інші други дась); остали лем туті, котри завершили осму и шіверту хітсу гімназії, бо их чека важни ипит: матура. Синодітва юше їх достали, бо ще буду дзейш аж на 28. VI.

Котри школяре пресві ціли рок пальмо-учили, тоді розігнали своїх родичів зос кра-сіким успіхом назначением у свідоцтву.

Нашо Дописи

Високі, 1. VI. 1932.

Уж 50 років як ту велька гімназія ч. ч. о. франковіх, у котрій ю віховую пошвіата монахи св. Франці, а недавно ту основані вельких конвікт за віховане средньошколській

На тим истим пристолу почива и тата иста Кров Христова, котра цеюла в Його пресвятій главі и зос ракетого Тіла, и котра ви-цикла пожішана з воду и в Його пребитого боку.

На св. пристолу тertia по-тікало та иста Тіло и тата иста Кров, котри у пречистим крилу Маріїнім асцинся Святи Дух до єдній чловіческій природи, яку забрал сам Син Божі, кел ще родзел од пречистей Діви Марії.

То того иста Тіло, котре було погребене и котре треци дась воскресло зос мертвих; котре ще інтерацій дась по воскресенню воз-вело на небо и котре тераз юдейк „одесную Бога Отца“.

* * *

Док юде цінна ангелска писця „Святъ, Святъ, Святъ Господь Савасть...“, як и юде ще щипівлю „Амінь“ и „Тебѣ поемъ...“ ла-ва ще у церкви знак зос давоньчиком, вірни падаю на коліяна и так юде кланяю Христу Го-споду под видами хліба и вина.

Да и такти вірни, котрі не могли прис-во церкви, бо мушели предаючи причину остан-дома, знаю, що юде одбува у церкви, дава ще у тот час знак в величким давоном на туре. Кед вірни чую тог глас, вони престинаю роби и ё далёка ще кланяю Господу Ісусу Хри-сту, котри у тим часу обіювали свою хрівну жертву безкrevним способом.

католіків юдіїв. Несподівана радосць зві-ша наша юде лем пас трох школярів греко-католіків до нас ту вст, вілі и шинців оцих франковіх и школярів на тій гімназії. Наша націял Високо наці Пресвята Владика, котри о націоні Петрановичом йду до Сара-ва на кендрі.

Опреда Владики буди на ліченії др. Ф. Івіч, діректор гімназії, управник колекції фра Ладич и др., а пред гімназію дочекали их у длutoюші шоре шинців професоре и школяре тій гімназії. Пресвятощеного привітал єден клерик в красний привітом, котри юде зав-вершил в троїнім „Живіно“! а потім Владика отримал красну бенкету у котрій нам спомли за любінє свою віру и свой пароз.

Радосць в тим вскіца що тата гімназія од своєго поставку націял ма перши раз чес-да ю наців кріжевски владика, и у церкви чесних оцих франковіх першира юде прінесья жертва Господу у Служби нашого красного обряду, котру отслужили Пресвята Владика а папою Петрановичом.

Наши міні тосди пошли юсти дзейш до Сара-ва, в якім охабели красно спомли на их кратке а нам так міле биване медаї пами.

НОВОСЦІ.

.. Як почину большевицькі шпioni.

— Недійно відібрали Румунія на грязіїи большевицького шпиона, котри пришов шинкіонік у Румунії и вец явіц їхніко большевицем. Кед шпіон видав, ще то румунські поліція відступели, викині в кінці бомбі и сдел то руциц на польоах. Але бомба експлодирава скорей, юде у його руках и рознесла шпиона на фалати.

.. Около швіта. — При вароту Шот-трков у Польскі затримали поліція двох дзісівців хлапів, котри сцекли юїв своїх родителів в сцілі путонац „около швіта“. Уж прешли по штрекі 50 кілометрів. Шім-ліх хлапів вірацеля поліція наїац доому.

6) Примена безкrevnej жертви.

Дораз по пресувственю слідує друга част жертвовання:

примена жертви Свін Божого на шинців членів Христовій Церкви.

Примено юде щоди жертви Христовій:

- Церкви торжествуюці у ієві,
- Церкви страждуюці у мітаристіні,
- Церкви воююці із тим інвеце.

Новогавитла жеруга Ісуса Христі ври-ноши юде на скомек святих Праотціх, Отціх, Патріархіх, Пророках, Апостолах, Проповід-нікох, Євангелістох, Мученикох, Ісповіднікох, Постникіх, и шинців праведніх, котри у нирі докончевали свой живот.

Меда шпіцкими Святими видаслює юде пресвята, преблагословена, слаща Владарица наша, Богородица и Приснодіва Марія, як Ходатаїца наша пред пристолом Божим. Свя-щенік прето гласно приполуб вірних, да вели-чаю пресв. Богородицю. Кед вірни чую мено пресв. Богородицю, дораз Ю величаю пред са-мим небесним Отцом понад шинців Святих юде прекрасну цисю:

„Нейсце достойно блажевом Тебе волац, Богородице, котра юде блажевна и прене-порочна (безгріхна начата) и Мат Бога Нашого. Величаме Тебес: честнейше пред Херуніміх и прес-врівнікі славнівшиу од Серавіміх, праву Богородицу, котра юде як лівіла пороцела Бога — Слово“.

(Далей будзе).

+ **Бесработносц.** — Польски Статистичк урад вираховав, же у месецу фебруару таго року на каскада 100 злоботніх меєта у різких урядах і фабриках було 3.200 бесроботних, котри ще на тоги места ямди. Ище горше було за інтелігентию, бо на 100 шлебодниш було аж 13.000 кандидатах.

- **Три крошки на дзень.** — Іні 10. мая сцекли з большевічног "раю" до Польскай дзяржме парламету Мартім і Осіпі Бончуновскі. Их послали большевікі пакі більшікі польскай граніці державні жемі (приватній жемі там мало і остало). Вони домерквали, кед на граніці не було большевіцкій стражі і сце-кіли із граніці до Польскай, ведло з коньми, плугами і напівнім. Вони привезли ас-спубу і єдзеніе, котре им большевікі видали за юнаці дзень. Тото єдзеніе то три печени крошки! О тых мали вон чужко приговіць пакі дзень у полю!... Од Нового року не видасли вони хліба. Их жемі большевікі кон-фісцираві, хлібі розмалія і зачинали их на державне добро як обичных рабох.

- **Обешели ще на ёдзім древу.** — В лініе при Затребу обешели ще нараз на ёдзім древу 2 пейзажівочныя хлопі. Наробети вони вельмі душутва, бо сцекли храніні жыць, а кед требаля врекці; тут двоме пакі пакі разеля ще, да ще ведно обеша. Наісьде кра-снія приятелі!

Скоро 79 міліярды франкі ма Фран-лука чистого злата. — Але то ёй слабо помата, бо я у Французкай криза постава-кажды дзень чежікі. Нешор і ціганско праца-дали у кошкайшім швеце и ту айті злато не помога. Душі людскіи муша ще пременіці!

+ **Висушелі фалат моря.** — На си-вернім Брету Голандії пад Сіверним морю бул велькі морскі валив Зойдерзе, котри малдо моря 30 кілометры широкі "дзвері". Тераа мудрі Голандцы загасели тут дзвері з велькую гацу, вец воду з того озера, котре глі-боке як три метры, відомую и так доста-но весяк як три тисячи квадрати плоднай же-мкі. Так Голандцы висушели уж вельмі мора.

- **Крива пришага.** — У польским за-рому Намбяскому пришагауд еден чловек по мену Карски криви па судас, які бул гавбліні як івідок. Крива пришага була очінісці и його замарла. У гаргіту Карски катло-умар, які бул пакім здревіа чловек.

ГАЗДОВСТВО

Житу осталася цена непременіста. — Французка юзе юце слабо купує. Греческа вельмі жита юта, які ёй велі не шкуи предавані, бо ёй боя, же вона не зашлазі. Тото исто-вреда и за Австрію ёй ніхто не предава-жита крем нас и Мадярскай. Чехословакія ку-пнуе найлесцій од нас.

Кукурица ще у нашай державі. бара-дліце трыма на юні, бо ёй па цікіх ост-мало, я вельмі юе купує на нашу пасінкі краі. З нашай державі заш юе кукурица скоро юні па вивожкі. Румунія лифруе свою туню куку-

рицу скоро цалей Европи. З державного до-бра "Бейс" послаю 105 вагонік кукурици "чин-квантина", до краіх, котры тай яри страдали па земі. Тота кукурица вчас дозрыва та ще ю юще може шац.

Пасуля дробіза спадла на юні, юна трублі пасуля трыма ще добре.

Статок як истай юні, лем лакус скоче-ла трублім шашлем из 5 Дня, па 5 х пол да 6 Дня, бо их терса мало ёст. Цена жалім пра-штатом тиж юе давнага.

Дробіз ма ѿднаку юну, жалі журчата дасі драгі.

За нашо дзеци

Свята Пречиста і пастир.

Садою разу ишла Свята Пречиста зос святым Осіфом до другога вадану, да нашізи свою вину Слісавету. Дзень бул біра горучай и нашо путніцы виста-ли. А драга их вадела през вельмі пусту ровінну, дзе росла лем малка, на пол висушена травічка, а нігдзе, на бу-ло ані древка, ані води.

Аж здалека увидзели ёдно древо, а под нім шедзялі млади пастир, малки хланец. Йото овцы пасли суху траву, але вона им не була смачна, бо вони булы барз смядні.

Святы Іоанністані стаўши коло того древка, а Маті Божа пітала ще пастира:

— Даши нам, хланче, да одпочынеме под тым древом? И можебуй, же нам укажемі, дзе ту ёст вода, бо зме барз смядні...

А хланец ще нізко поклоніл і од-повед застарани:

— Вітайшіе, чесні путніцы! Модім вас, да ту одпочынеше. Але слабу цінь пра-ви того древко, бо уж юе од вель-кей горучави суші. А и жрило в ту недалеко под грунком, але висохло и лем күнцік блатнай, замуцній воді ёст ище у нім. Я сам погібам без воді и овых моіх тиж страдаю.

— Даї по лем нам тай воді! — гуторел святы Осіф.

— Такой вам пришешем, але чи ю-ви будзене лиці? — тварен засмущены пастир и такій принесол гарничок бруд-ней воді.

Маті Божа вжала гарничок и лем же то доткнула, вода у нім постала чи-ста и свіжа. Нашла ще вона и св. О-сіф тиж піш...

А остатак воді віляла Свята Пречиста до студзенка и з даскељу кін-камі покроцела драсно.

И такій юе студзенка наполнілі з чисту и живину воду, котра вініла аж на лінаду и трава такай ожила. А дре-

во юе такой зажеленісто и так юе раз-росло, же цалком закрыто пастира и путнікох.

Овін почали весело пасі і подска-ковал. А хланец наднул на колені и запітат ще:

— Чи ви не ангелы з неба, котры ёсті пришли да спасіце мене, худобнаго пастира и мойго стада?

А Маті Божа і поблагословіла до-брото пастира и пошла зос святым Осі-фом па длынгу драгу.

Теды хланец отрезал з дрэва ко-нарчок, спрапел себе піццанку, и почал на ней так краине грац, же шнікі ове-чкі поставали коло нівкі и слухали. Воні граі на чесці Бога и тых сікіх путнікох, котры воскресілі студзенку и древо на новы живот.

И чутствовал юе добры жалі хлан-ец як наішослівши на ювец.

«Дзвіночок».

ХТО ЖЕДОЛ ПЕЧИНКИ.

Ісус Христос, св. апостол Петро и Юда цітовалі по святей жемі. Кед вечэр пришли до места Гадим, розказаіл Иіус Христос Юди, да купи барашче и пріграі весяру. А Христос и святы Петро пошли да ишэназбераю милостині.

Юда овцы купец зарезаі ю и прі-правел за варене. Позычел себе котлік, розказаіл багні и варел.

Кед у котліку запрето на верх юе дзвінія печинкі. Гладні и лакоми Юда печинкі краіве відантніл и поездоль.

На вечэр пришой Иіус Христос и святы Петро венерац. Юда скакаі коло стола и поснутовал, але ані раз не по-патрел Христові до очах.

Нараз запіта юе Иіус Христос: А дзе же су печинкі?

— Тото барашче не мало печинкі! — одговед пукави Юда.

Иіус Христос іч на то не копед, а святы Петро юе розгівал: Нігда юе не було овцы без печинкох!...

По вечери ціважаваши милостині, що цівіка Христос и святы Петро пазберали. Иіус Христос падзеніл пенеж на чири громадкі. Лакоми Юда такой скочел: «Кому будзе тута шварта громадка?»

— За того, хто поееди печинкі, — гуторел Христос.

Юда не розгівал: Ша то бул я! — гуторел.

Иіус Христос попатрел жалюсю на Юду и гуторел: «Юда! Нігда юи печинкі, на ютро даю веќіе, а на поётро пра-даш и самого Господа.

Юда не прегуторел на то ані слова, які сіскіл тут себе пенеж.